

nisterium, og nu tror jeg, man tør sige, at Folkets Villie er den højeste Lov. Det er Folketingsparlamentarismen — hvor forhadtdette Ord end har været under de mange Kampaar —, som nu er kommen i Højsædet. Efter min Overbevisning er nu Banen fri, Vejen aaben for ethvert Parti. Det er for mig det store, at det er den almindelige Valgrets Sejr, der har fundet sit Udtryk i Ministerskiftet, som fandt Sted den 23de Juli. Det var jo heller ikke med sin gode Villie, at Højre veg, men det var først, da alle Sunde lukkede sig, da alle vendte Ryggen til dette Parti, det var først, da Statskassen var tømt, da Bunden var skrabet, da der ikke var mere at regere med, kort sagt, da alle Veje vare spærrede, at Højre veg Magten. Først da det var umuligt for Højre at styre og lede Landets Anliggender længer, først da veg det Magten. Højre har nu mange Aar dækket sig bag den uansvarlige Kongemagt, og Højre har ofte udtalt Ønsket om, at det maatte lykkes den nuværende Konge inden sin Død at komme til at regere over et enigt Folk. Dette Ønske fik det opfyldt den 3die April, idet det danske Folk den Gang med en Enstemmighed, som man skal lede længe om i Folkenes Historie, erklærede sig som en bestemt og afgjort Modstander af den Regering, Kongen havde udnævnt. For saa vidt er Højres Ønske gaaet i Opfyldelse, at Kongen kom til at staa som Regent over et virkelig enigt Folk.

Denne Beslutning udtaler sin Tilslutning til Trontalen. Heri kan jeg ogsaa samstemme med Forslagsstillerne. Trontalen nævner 6 Ting. Den taler for det første om en Forbedring af Retsplejen, for det andet om et efter vore Forhold afpasset Forsvarsvæsen, for det tredje om en hensigtsmæssigere Fordeling af Skattebyrden, for det fjerde om det kirkelige Livs Fremme, for det femte om Erhvervslivets Opkomst og for det sjette om de kommunale Forholds Udvikling. Trontalen er jo i sig selv meget ordknap. Den siger paa en Maade ingen Ting, og paa en anden Maade siger den uhyre meget. Derfor forekommer det mig, at det maa staa enhver frit for at lægge ind i denne knappe Form, hvad man ønsker, og jeg vil derfor gerne sammenholde Trontalens korte og knappe Ord med Venstres Program og med de Udtalelser, som faldt den 1ste September fra Ministerskiftets nuværende Chef, og ligeledes med de Udtalelser, som faldt den 8de September fra vor højtærede Landbrugsminister i Aalborg. Naar jeg sammenholder disse to Taler og

Venstres Program, forekommer det mig, at disse 6 Punkter i sig indeholde store Løfter for Fremtiden. Vi Socialdemokrater ønske saa godt som noget Parti en Forandring i vor Retspleje. Vi have arbejdet derfor i mange Aar, men hidtil resultatløst. Vi haabe, at det nu maa lykkes at kunne faa gennemført en bedre og mere retfærdig Retspleje end den, vi have i Øjeblikket. Vi kunne samstemme i Trontalens Udtalelse om et Forsvar, afpasset efter vore Forhold. Vore Forhold kræve ikke meget i Retning af Militærvæsen, vi ere saaledes stillede, at vi her kunne hjælpe os med overordentlig lidt. Vi behøve ingen Fæstning, ingen store Panserskibe, ikke mange Soldater og Kanoner, som vi nu have. Et Forsvar, afpasset efter vore Forhold, maa efter min Overbevisning medføre en meget stærk Beskæring, en meget stærk Nedsættelse af de nuværende militære Udgifter. Derfor kan jeg ogsaa paa dette Punkt samstemme med, hvad Trontalen siger. En hensigtsmæssigere Fordeling af Skattebyrden er ogsaa et Punkt, som vi fra Socialdemokratiets Side i mange Aar have næret Ønske om og arbejdet for. Den uretfærdige Beskatning, hvorunder vi nu lide, vilde det være ønskeligt, om vi snarest kunde komme bort fra, saa at de, der sidde inde med Rigdom og store Indtægter, ogsaa kunne komme til at bidrage til Samfundet i Forhold til de Rigdomme, de sidde inde med. Det kirkelige Livs Fremme kunne vi ogsaa ønske maatte ske i virkelig demokratisk Retning, og hvad Erhvervslivets Opkomst angaar, maa det ogsaa anses for en Nødvendighed, at der gøres noget derfor fra Statsmagts Side. Det er urimeligt, at vi skulle blive ved at lide under en gammel, forældet Toldlov, der trykker vort Erhvervsliv paa mange Omraader, binder det og hindrer det i at kunne optage Konkurrencen med andre Lande. Endelig som sidste Punkt nævner Trontalen Udviklingen af de kommunale Forhold. Det er et af de Punkter, der glæder mig mest, og naar jeg sammenholder det med, hvad to af vore højtærede Ministre have udtalt, antager jeg, at der hermed menes, at vi nu kunne komme bort fra, hvad der hedder privilegeret Valgret til Sogneraad og Amtsråd, og at det bliver den lige og direkte Valgret, som kommer til at regere og raade paa disse Steder. Derfor kan jeg, som sagt, paa disse 6 Punkter, som Trontalen nævner, slutte mig til den med den Motivering og under de Forudsætninger, som jeg her har nævnt.